دوشنبه ۸ مرداد ۱۴۰۳
شماره ۴۱۹۴
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

چرا صهیونیست‌ها برای بقا می‌خواهند جبهه شمالی را فعال کنند

نمایش بنی‌اسرائیلی

حانیه قاسمیان
خبرنگار گروه جهان‌شهر

یک حمله ناشناخته و پرتلفات، در گرم‌ترین روزهای سال، التهابات غرب آسیا را افزایش داده است. روز شنبه روستای بزرگ مجدل‌الشمس در بلندی‌های اشغالی جولان مورد حمله موشکی قرار گرفت. موشکی که گفته می‌شود در یک زمین فوتبال به زمین نشست، باعث کشته شدن ۱۲ کودک و نوجوان شد. رژیم صهیونیستی بلافاصله این حادثه را به حزب‌الله لبنان نسبت داد اما مقامات عالی‌رتبه حزب و دولت لبنان انتساب این حمله به مقاومت را تکذیب کرده‌اند. از مدت‌ها قبل ناظران منطقه با توجه به وعده رژیم درباره داغ شدن موضوع لبنان در تابستان، منتظر وقوع اتفاقاتی حول مساله لبنان بودند. این انتظار با سفر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم به آمریکا طی روزهای اخیر افزایش یافت. کارشناسان زبده منطقه می‌دانستند نتانیاهو که با دستورکارهایی خاص به واشنگتن رفته است، احتمالا علاوه بر فضاسازی و توانمندی‌های فردی برای ارتباط و مذاکره با مقامات آمریکایی، واقعه‌ای ساختگی نیز بیافریند.

سفر نتانیاهو به آمریکا

برای معترضان آمریکایی که در اعتراض به سخنرانی نتانیاهو در اطراف کنگره تجمع کرده و آماج حمله با گازهای اشک‌آور قرار داشتند، در انبوه آتش و دود واضح بود که نخست‌وزیر جنایتکار رژیم برای دلالی پول و سلاح به آمریکا آمده است؛ به‌طور خلاصه‌تر خالی کردن جیب دولت آمریکا برای مسلح‌تر کردن ارتش خونخوار رژیم. سخنرانی نتانیاهو که بخشی از آن تشکر و قدردانی از حمایت‌های مالی-تسلیحاتی آمریکا برای نسل‌کشی در غزه و تاکید بر ادامه جنگ بود، این برداشت معترضان را تایید کرد. نتانیاهو چهارمین سخنرانی‌اش را در کنگره درحالی انجام داد که به گواهی بسیاری از تحلیلگران برای بقای خود به گسترش جنگ به‌ویژه در جبهه شمال، برای برداشتن فشارها علیه خود در غزه نیاز دارد.

پرچم دروغین

رژیم ادعا می‌کند موشک فلق-۱ ساخت ایران که در اختیار نیروهای حزب‌الله لبنان بوده، فاجعه مجدل‌الشمس را آفریده است. با این حال هنوز مشخص نیست چگونه این موشک با کلاهک سنگین خود تخریبی قابل توجه و چاله‌ای قابل اعتنا ایجاد نکرده و تنها ۱۲ کشته گرفته است. رسانه‌ها به نقل از ساکنان منطقه گزارش کرده‌اند، این موشک رهگیر سامانه پدافند رژیم بوده که در داخل ورزشگاه فوتبال روستا فرود آمده است. کلاهک موشک‌های پدافندی به دلیل نیاز به سرعت عمل و قدرت مانور بالا بسیار سبک‌تر از موشک‌های زمین به زمین هستند. از سوی دیگر کلاهک موشک‌های رهگیر حاوی قطعات ترکش شونده‌اند تا پس از انفجار کلاهک، شانس ساقط کردن هدف هوایی را افزایش دهند. مختصات اتفاقی که در ورزشگاه مجدل‌الشمس رخ داده، بسیار شبیه به انفجار موشک سامانه‌های پدافند هوایی است. موشکی با کلاهکی سبک که مواد منفجره کم، اما قطعات ترکش‌شونده بسیاری دارد. این موشک تخریب کمی دارد، چاله‌ای بر اثر انفجار به جا نمی‌گذارد اما با ترکش‌های بسیار جان هر جانداری را در شعاع قابل توجهی از محل برخورد، می‌گیرد. با این حال مساله پیچیده‌تر از اشتباه سامانه پدافند هوایی رژیم است. گمانه‌زنی‌ها بیشتر به سمت طراحی یک توطئه متمایلند. صهیونیست‌ها اشتباه سامانه پدافند هوایی را طراحی کرده‌اند یا با اقدامی دیگر، باعث کشتار مجدل‌الشمس شده‌اند. جالب آنکه صهیونیست‌ها در این طراحی خون یهودیان را به زمین نریخته و به جای آن ساکنان عرب منطقه را قربانی کرده‌اند.

در رسانه‌ها به چنین عملیات‌هایی که شکل خودزنی دارند، «عملیات پرچم دروغین» گفته می‌شود. دولت نتانیاهو با طراحی عملیات پرچم دروغین در ورزشگاه مجدل‌الشمس به دنبال افزایش دستاوردهای سفر نخست‌وزیر به آمریکا بود. پیش از این گفته می‌شد نتانیاهو درصدد اخذ اجازه حمله به لبنان است. او شاید واقعا قصد نداشته باشد به لبنان حمله کند اما کسب اجازه حمله و آمادگی براساس آن می‌تواند به معنای دریافت کمک‌های بیشتری از واشنگتن باشد. چندی قبل‌تر، ولادیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور یهودی اوکراین نیز چنین نقشه‌ای را اجرا کرده بود. درست یک روز پیش از برگزاری نشست سران ناتو، خبری منتشر شد که نشان می‌داد روسیه به بیمارستان کودکان سرطانی حمله کرده است. عجیب بود که چرا روسیه طی سه سال جنگ دست به این اقدام نزده و تنها یک روز پیش از نشست سران ناتو مبادرت به این کار کرده است؟ روس‌ها چه آورده‌ای از حمله به بیمارستان کودکان سرطانی داشتند؟ آشکار بود دولت زلنسکی این صحنه‌آرایی را برای چاپیدن جیب ناتو به اجرا درآورده بود. رژیم نیز سوابقی طولانی در طراحی و اجرای عملیات‌های پرچم دروغین دارد. در سال ۱۹۶۷ در میانه جنگ اعراب و رژیم، به شناور یواس‌اس لیبرتی آمریکا در مدیترانه حمله شد. متهم کردن قوای اعراب برای مسئولیت این حمله سبب مداخله آمریکا در این جنگ شد. اتهامی که چندی بعد توسط سی‌آی‌ای باطل شد و اسنادی منتشر شد که ثابت می‌کرد این حمله توسط هواپیماهای جنگنده و قایق‌های موتوری ارتش رژیم صورت گرفته است. چنین سابقه‌ای از صهیونیست‌ها در استفاده از حربه عملیات پرچم دروغین برای جلب حمایت آمریکا و ناتو و همچنین فریب افکار عمومی برای توجیه جنگ‌افروزی، تردیدها و پرسش‌ها را در حادثه مجدل‌الشمس افزایش می‌دهد. آیا این یک عملیات پرچم دروغین دیگر است که در وزارت جنگ رژیم با هدف کاسبی سلاح از آمریکا طراحی شده است؟

ساکنان مجدل‌الشمس کیستند؟

مقامات رژیم می‌گویند درپی حمله مجدل الشمس ۱۲ نفر کشته و ۳۰ نفر زخمی شده‌اند. دانیل هاگاری، سخنگوی ارتش رژیم اغلب قربانیان را کودکان معرفی کرده است. با انتشار نام‌های کشته‌شدگان، به تردیدها علیه رژیم در مسئولیت این حادثه افزوده شده است. فجر لیث ابوصالح ۱۶ ساله، أمیر ربیع أبوصالح ۱۶ ساله، حازم أکرم ابوصالح ۱۵ ساله، جونی ودیع إبراهیم ۱۳ ساله، إیزیل نشأت ایوب ۱۲ ساله، فینیس آدهم صفدی ۱۱ ساله، یزن نایف ابوصالح ۱۲ ساله، ألما أیمن فخرالدین ۱۱ ساله، ناجی طاهر حلبی ۱۱ ساله و میلار معضاد الشعار ۱۰ ساله بخشی از قربانیان هستند.

تمام کشته‌شدگان، کودکان دروزی ساکن مجدل‌الشمس در ارتفاعات جولان اشغالی بودند و در میان قربانیان حتی نام یک شهرک‌نشین صهیونیست به چشم نمی‌خورد. جالب آنکه دولت نتانیاهو در توطئه خود به جای قربانی کردن شهرک‌نشینان صهیونیست تصمیم گرفته تمام قربانیان را به دروزی‌ها اختصاص دهد؛ اقدامی که هم خون یهودیان را حفظ کرده و هم می‌تواند به ابزاری برای ایجاد اختلاف در منطقه تبدیل شود. در همین راستا احمد دراوشه، خبرنگار تلویزیون العربی در قدس اشغالی، گزارش کرده که تمام دروزی‌های ساکن مجدل‌الشمس جولان اشغالی، صاحب هویت سوری هستند و پس از اشغال این بخش از خاک سوریه توسط صهیونیست‌ها از دریافت اوراق هویتی رژیم خودداری کرده‌اند.

رابطه و نسبت دروزیان با مقاومت

رابطه حزب‌الله با جامعه دروزی در سوریه و لبنان قوی و برای این حزب اهمیت زیادی دارند. حزب‌الله در سوریه در اطراف مناطقی که جامعه دروزی در آن زندگی می‌کنند، فعال است. این رابطه در طول زمان با دست‌اندازهای زیادی نیز روبه‌رو شده است، زیرا این دو گروه در لبنان و سوریه از نظر نظامی، سیاسی و حتی ایدئولوژیک درگیر شده‌اند. دروزی‌ها نیز مانند همه فرقه‌ها بین طرفداران حزب‌الله و مخالفان لبنان و سوریه تقسیم شده‌اند. در داخل اسرائیل دروزی‌ها به‌طور فعال در ارتش اسرائیل شرکت می‌کنند. حسن رباح، مسئول امنیت روستای دروزی هورفیش که هفت هزار نفر جمعیت دارد، می‌گوید حدود ۸۰ درصد مردان در دفاع ملی اسرائیل کار می‌کنند که شامل نهادهایی مانند ارتش، پلیس، سازمانی‌های اطلاعاتی و حتی زندانبانی می‌شود.

تل‌آویو؛ تنها ذی‌نفع این حمله

با روشن شدن ابعاد مختلف این حادثه ازجمله نام و هویت و ملیت قربانیان، بسیاری از مسئولان و شخصیت‌های شیعه لبنانی ازجمله نبیه بری و احمد قبلان، اتهام حمله حزب‌الله به مجدل‌الشمس را رد کرده و اسرائیل را ذی‌نفع اصلی در این حادثه دانستند. همچنین ولید جنبلاط، رهبر دروزی‌های لبنان نیز بیانیه‌ای در محکومیت این حمله صادر کرد و طلال ارسلان، رهبر حزب دموکرات و وئام وهاب، وزیر سابق محیط زیست لبنان که همگی از دروزیان در ساختار سیاسی لبنان هستند نیز در مورد این حمله اظهارنظر کردند. در یکی از مهم‌ترین موضع‌گیری‌ها ولید جنبلاط، رئیس سابق حزب سوسیالیست ترقی‌خواه و برجسته‌ترین رهبر دروزیان لبنان اعلام کرده «در کنار حزب‌الله و مقاومت می‌ایستیم.» جنبلاط تاکید کرده است: «ما در گذشته پروژه اسرائیل را نابود کردیم و اگر دوباره از سر بگیرد، در کنار مقاومت و اهالی مقاومت می‌ایستیم.» رهبر برجسته دروزیان لبنان در سخنان خود همچنین هویت ساکنان مجدل‌الشمس را سوری عنوان کرده و خطاب تسلیت خود را «همه مردم جولان اشغالی سوریه» قرار داده است. استدلال افکار عمومی، تحلیلگران و خبرنگاران جهان عرب در رد اتهام علیه حزب‌الله در این حمله آن است که مردم مجدل‌الشمس که در چند کیلومتری لبنان قرار دارد، می‌دانند شهر آنها در چهارچوب قوانین جنگی، در دایره صلح و امنیت بوده و تاکنون حمله‌ای توسط حزب‌الله به آن صورت نگرفته است. مهم‌تر آنکه اهداف نظامی و استراتژیک مهمی نیز در درگیری با اسرائیل برای حزب‌الله در این شهر کوچک وجود ندارد.

واکنش ایران

وزارت امور خارجه ایران نسبت به هرگونه ماجراجویی جدید رژیم صهیونیستی علیه مقاومت اسلامی در لبنان به بهانه حادثه مجدل‌الشمس در بلندی‌های جولان اشغالی هشدار داده است. ناصر کنعانی، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران در این رابطه گفته است: «دشمن صهیونیستی پس از ۱۰ ماه نسل‌کشی در غزه به دنبال ایجاد سناریوهای ساختگی برای منحرف کردن افکار عمومی و توجه جهانیان از جنایات گسترده خود در فلسطین اشغالی است.» محور مقاومت به صراحت هشدار داده در صورت مبادرت رژیم به جنگ علیه لبنان، صهیونیست‌ها با تمام این محور وارد درگیری خواهند شد. مجتبی امانی، سفیر ایران در لبنان نیز احتمال حمله رژیم به این کشور را ناچیز ارزیابی کرده و معتقد است صهیونیست‌ها تنها درصدد اجرای یک نمایش بوده‌اند. سفیر ایران در بیروت در توییتی که روز شنبه به زبان عربی منتشر کرد، نوشت: «صرف نظر از نمایش ساختگی تازه رژیم صهیونیستی، همچنان رویکرد ما در قبال تهدیدها مبنی بر گسترش دامنه جنگ به لبنان و منطقه در سه مورد خلاصه می‌شود.» امانی درباره این سه مورد آورده است: «اولا، ما انتظار چنین جنگی را نداریم و معتقدیم به دلیل معادلات تحمیل‌شده قدرت، شانس آن بسیار کم است. دوما، ما خواهان وقوع این جنگ نیستیم زیرا جمهوری اسلامی ایران همواره برای کاهش شدت تنش‌ها در منطقه تلاش می‌کند. سفیر ایران در مورد سوم تاکید کرده: «ما به معنای واقعی کلمه از وقوع جنگ هراسی نداریم و دشمنان‌مان باید تصور کنند ما با آنچه که از قدرت، اقتدار و توانایی بالا برای دفاع از مقاومت در اختیار داریم چه کارهایی می‌توانیم انجام دهیم.»

جولان اشغالی و مجدل‌الشمس کجاست؟

در دو روز پایانی جنگ شش روزه در سال ۱۹۶۷، ارتش رژیم پس از شکست دادن مصر و اردن، توجه خود را به سمت سوریه معطوف کرد و موفق به اشغال بلندی‌های جولان شد. در جنگ اکتبر ۱۹۷۳، ارتش سوریه تلاش کرد جولان را پس گیرد، اما موفق نشد. پس از اشغال جولان توسط نیروهای اسرائیلی در سال ۱۹۶۷، بسیاری از مردم منطقه مجبور به فرار شدند و این اتفاق در دو مرحله رخ داد. قنیطره که در سال ۱۹۶۶ از دمشق پایتخت جدا شد، بزرگ‌ترین شهر جولان محسوب می‌شود و جمعیتش در آن سال به بیش از ۱۴۷ هزار نفر می‌رسید. دولت سوریه می‌گوید اشغالگران صهیونیست بیش از ۱۳۱ روستا، ۱۱۲ مزرعه و دو شهر را بین سال‌های ۱۹۷۱ تا ۱۹۷۲ ویران کرده‌اند. در ۱۴ دسامبر ۱۹۸۱، کنست اسرائیل قانون موسوم به «قانون جولان» را تصویب کرد که براساس آن «قانون، قوه قضائیه و اداره رژیم» بر منطقه اشغالی تحمیل شد، اما شورای امنیت سازمان ملل متحد به سرعت به اقدام تل‌آویو پاسخ داد. تنها سه روز بعد قطعنامه ۴۹۷ تصویب شد که بیان می‌کرد: «تصمیم اسرائیل برای الحاق جولان باطل است و هیچ اثر حقوقی در سطح بین‌المللی ندارد.» در ۱۴ فوریه ۱۹۸۲، جولان شاهد قیام گسترده مردمی در رد تصمیم کنست برای شروع اجرای قوانین رژیم، ازجمله تحمیل «هویت و خدمت اجباری» ساکنان به‌ویژه در روستای مجدل‌الشمس بود. روستای مجدل‌الشمس به دلیل موقعیت استراتژیک خود از یک‌سو و حاصلخیزی اراضی آن از سوی دیگر، شاهد کشمکش‌هایی بوده است. مردم مجدل‌الشمس نیز مانند ساکنان جولان، به هویت سوری خود اذعان می‌کنند و برای دهه‌ها در برابر تلاش‌های رژیم برای تحمیل قوانین و هویت خود بر آنها مقاومت کرده‌اند. تل‌آویو همواره اعلام کرده بلندی‌های جولان را که بیش از نیم قرن تحت کنترل خود دارد، رها نمی‌کند و از طریق مقامات خود تایید می‌کند به ساخت شهرک‌های بیشتر ادامه می‌دهد.

تصویری از محل حادثه با سطح تخریب کم و بدون ایجاد چاله که نشان می‌دهد امکان برخورد راکت یا موشک زمین به زمین وجود ندارد بلکه یک موشک راهگیر با کلاهکی کوچک اما به‌شدت ترکش‌زا به محل اصابت کرده است

موافقت یک‌سوم مردم اوکراین با اعطای خاک کشورشان به روسیه برای دستیابی به صلح

عاشقان ناتو به خاک‌فروشی راضی شدند!

فاطمه بریمانی
خبرنگار گروه جهان‌شهر

جدیدترین نظرسنجی انجام‌شده از سوی موسسه بین‌المللی «جامعه‌شناسی کی‌یف» در اوکراین، حاکی از دیدگاه جدید مردم نسبت به جنگ و ادامه آن است. آمارها نشان می‌دهد که شمار موافقان اعطای امتیازات ارضی به روسیه در اوکراین برای دستیابی به صلح افزایش پیدا کرده است. ۳۲ درصد از مردم اوکراین گفته‌اند با اعطای امتیاز ارضی برای رسیدن به صلح سریع در جنگ، موافق هستند.

خبرگزاری «رویترز» نتایج نظرسنجی را اینگونه تحلیل کرد که طبق این آمار، «حدود یک سوم از جمعیت مردم اوکراین حاضرند تا خاک خود را از دست بدهند» اما در ازای آن، به صلح سریع‌تر دست یابند. طبق بررسی‌های انجام‌شده، این آمار نسبت به سال ابتدایی جنگ تقریبا سه برابر شده است. از زمان آغاز جنگ اوکراین و روسیه در فوریه ۲۰۲۲، بیش از ۲۹ ماه می‌گذرد. در این مدت بر مردم اوکراین و مقامات آن چه گذشته است که در حال حاضر با هر گونه توافق صلح حتی به قیمت از دست دادن خاک‌شان موافقت کرده‌اند؟

یک‌پنجم خاک اوکراین در دست روس‌ها

جنگ اوکراین در سومین سال خود است. طی این مدت روسیه موفق به تصرف تقریبا یک پنجم خاک اوکراین شده است. در حال حاضر روسیه علاوه‌بر شبه‌جزیره کریمه که آن را در سال ۲۰۱۴ به تصرف درآورد، چهار استان دونتسک، لوهانسک، خرسون و زاپروژیا را نیز در میزان‌های مختلف و نه به‌طور کامل، تصرف کرده است. مسکو می‌گوید این پنج استان را به خاک خود ملحق کرده اما از نظر بین‌المللی این الحاق‌ها به رسمیت شناخته نشده‌اند.

جنگی سراسر هزینه برای اوکراین

کارشناسان بر اینکه اوکراین شانسی برای پیروزی در جنگ ندارد اتفاق نظر دارند. نشریه آمریکایی «پالتیکو» هم در گزارش جدیدی اوضاع ارتش اوکراین را به لحاظ تسلیحات و تعداد سربازانش ناگوار دانسته و معتقد است که کی‌یف در آستانه شکست از مسکو قرار دارد.

تخمین‌ها نشان می‌دهند جنگ اوکراین ۳۰۰ میلیارد دلار هزینه داشته و علاوه‌بر از دست رفتن این مقدار پول، اوکراینی‌ها همچنان برای موازنه در برابر روسیه به دنبال دریافت موشک‌های دوربرد از آمریکا هستند که در این مسیر ناکام بوده‌اند. اکنون با توجه به درگیری آمریکا در سایر جبهه‌ها همچون غرب آسیا، دریای سرخ و شرق آسیا مقامات آمریکایی اعلام کردند که «بودجه‌ای برای جنگ اوکراین ندارد.» اوکراین نیز چند ماه اخیر، در کنار نیاز مبرمی که به تسلیحات و موشک داشت، با بحران کمبود سرباز روبه‌رو شد. به گزارش برخی رسانه‌ها فرماندهان اوکراینی فریاد شکایت از کمبود سرباز سرداده‌اند؛ برآوردی از سوی والری زالوژنی، فرمانده ارشد سابق ارتش اوکراین حاکی از نیاز این ارتش به ۵۰۰ هزار سرباز دیگر است. تحلیلگران بر این موضوع اتفاق نظر دارند که شور وطن‌پرستانه‌ای که در اوایل جنگ باعث هجوم مردم به مراکز سربازگیری می‌شد از بین رفته است. تخمین‌ها نشان می‌دهد ۶۵۰ هزار مرد اوکراینی که در سن جنگ قرار دارند، از کشور فرار کرده‌اند که بیشترشان از طریق قاچاق این کار را انجام داده‌اند. تحلیل‌ها حاکی از آن است که مردم نسبت به ادامه جنگ نه‌تنها خوش‌بین نیستند، بلکه خسته شده و خواهان توقف هر چه زودتر جنگ به هر قیمتی هستند.

مردم صلح می‌خواهند

سه سال بمباران، آتش، دود، خون و از دست دادن عزیزان کمر اوکراین را خم کرده است. جنگ برای اوکراینی‌ها هزینه‌های بسیاری را در بر داشت؛ نه‌تنها در میانه جنگ با تنهایی بین‌المللی یا عدم پشتیبانی کشورهای غربی و آمریکایی مواجه شدند، بلکه از درون نیز دچار خستگی شده و شکاف‌های جدی برای حضور در جنگ و ادامه آن را تجربه کردند. آندری یرماک، رئیس دفتر زلنسکی در گفت‌وگو با پالتیکو گفت: «ما می‌دانیم که مردم در حال خسته شدن هستند و این را از فرمانداران مناطق و از خود مردم می‌شنویم.» او گفت که به همراه رئیسش به «برخی از خطرناک‌ترین نقاط» سفر می‌کنند تا شهروندان و سربازان را برای جنگ متحد کنند و تاکید کرد: «ما به مردم می‌گوییم، نام شما در کتاب‌های تاریخ ثبت خواهد شد.»

پس از این گفت‌وگو یکی از تحلیلگران پالتیکو در این خصوص نوشته بود اگر جریان جنگ در سومین سالش به نفع اوکراین برنگردد، این خود کشور اوکراین خواهد بود که روانه صفحات کتاب‌های تاریخ خواهد شد.» این رسانه درخصوص نیازهای فوری اوکراین در سومین سال جنگ نیز آورده بود «نیاز اوکراین هم‌اکنون گلوله‌های توپ است و به میلیون‌ها عدد از آنها نیاز دارد.»

مقام‌های اوکراینی می‌گویند برای محافظت از سربازان‌شان در خطوط مقدم و دفاع از شهر خارکیف، شهری که بعد از کی‌یف دومین شهر بزرگ اوکراین بوده و ماه‌های اخیر زیر آتش شدید حملات موشکی و توپخانه‌ای روسیه قرار گرفته، نیازمند سامانه‌های پدافند هوایی بیشتری هستند. اوکراین نگران است روسیه به‌زودی حمله زمینی بزرگی را برای تصویب دومین شهر بزرگش به اجرا بگذارد. در این وضعیت فارغ از نیازهای نظامی و عدم آمادگی که در این حیطه وجود دارد، مردم نیز نمی‌خواهند جنگ ادامه داشته باشد.

خواب بی‌تعبیر با ناتو

اوکراین در تمام مدت جنگ تلاش می‌کرد هرچه سریع‌تر به عضویت ناتو درآمده و بتواند از حمایت اعضای این سازمان در جنگی مستقیم با روسیه بهره‌مند شود. با این وجود آمریکایی‌ها شرطی در برابر اوکراینی‌ها قرار دادند که عملا ورودشان را مسدود می‌کرد. شرط آمریکا بر این مبنا قرار داشت که اوکراین تنها در صورتی می‌تواند به عضویت ناتو دربیاید که همه خاک خود را از روسیه باز پس گیرد. به عبارتی دیگر اوکراینی‌ها حتی اگر از خیر بخشی از خاک خود گذشته و در توافق صلح آن را به روسیه می‌دادند، نمی‌توانستند عضو ناتو شوند. این شرط‌گذاری به نوعی تحریک اوکراینی‌ها به مقاومت بیشتر در برابر روسیه بود تا به نفع غرب، فرسایش توان مسکو ادامه یابد؛ بدون آنکه واقعا دورنمای مثبتی در برابر کی‌یف وجود داشته باشد.

وضعیت اوکراین اما بغرنج شده و نمی‌توان امید چندانی به آن داشت. امروز یک‌سوم مردم خواهان معامله خاک کشورشان برای صلح هستند که به مرور بر تعداد آنها افزوده خواهد شد.